

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 29484/2023
24.09.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Сање Агатоновић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Митић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Негован Живковић, адвокат из ..., ради својине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2084/23 од 20.07.2023. године, у седници одржаној 24.09.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2084/23 од 20.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2084/23 од 20.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 1224/22 од 20.03.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је према туженима да је тужилац власник дела кат. парцеле ... у површини од 30 м2, у мерама и границама наведених у овом ставу изреке, што су тужени дужни признати тужиоцу а пресуда ће бити правни основ за укњижбу тужиоца као власника на том делу парцеле. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплате износ од 165.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2084/23 од 20.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег

интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио утврђење права својине, применом одредбе члана 28. став 4. и члана 72. Закона о основама својинскоправних односа. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених, као изузетно дозвољеној, а код утврђења да су тужилац и правни претходник тужених 1973. године закључили усмени уговор о замени непокретности по ком основу је тужиоцу уступљен део предметне непокретности на којој је изградио помоћни објект у уверењу да је власник тог дела непокретности, те да није знао нити је према околностима случаја могао знати да непокретност коју држи није његова, а несметан посед у трајању дужем од 20 година указује на оправданост таквог уверења. Како се ради о парници ради утврђивања права својине у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Зато нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, па је у складу с тим одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази износ противвредност 40.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 06.01.2017. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужених недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**